

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Iuliana Oprea

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ala Tcaciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Alei Tcaciuc împotriva lui Andrei Andrusov privind partajarea averii proprietate comună în devălmășie

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Andrei Andrusov, casată parțial hotărârea Judecătoriei Bălți din 15 iulie 2016 în partea partajării apartamentului și emisă în partea dată o nouă hotărâre

constată:

La 17 aprilie 2014, Ala Tcaciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Andrusov privind partajarea averii proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat căsătoria cu Andrei Andrusov la data de 2 septembrie 1994, care a fost înregistrată la OSC Bălți și trecută în Registrul de stare civilă sub numărul 660, dânsa luând numele soțului Andrusov.

Menționează că, la 25 noiembrie 2013 căsătoria dintre ei a fost desfăcută, după care a preluat numele Tcaciuc.

Indică reclamanta că până la căsătoria cu pârâtul, a avut în proprietate un apartament cu o odaie amplasat pe str. Tiraspol, 3 mun. Bălți, cu o suprafață de 33,5 m² pe care l-a moștenit prin testament de la Olga Bașac.

Fiind în căsătorie cu pârâtul, acesta a propus să vândă apartamentul nominalizat și să procure altul mai mare.

Astfel, la 27 iulie 2001, dânsa a înstrăinat apartamentul nr. 30 din str. Tiraspol, 3 mun. Bălți, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 4517 din 27 iulie 2001 lui Alexandru Roșca la prețul de 5000 lei, banii respectivi fiind păstrați la părinții ei.

La 14 august 2002, a fost procurat apartamentul nr. 56 din str. Sereda, 7 mun. Bălți la prețul de 18000 lei, conform contractului de vânzare - cumpărare nr. 3398.

La fel, indică că la 21 septembrie 2004, a fost procurat un garaj ce constituia 1/2 din vagonul de tren de la ÎS „Calea Ferată din Moldova”, care a fost amplasat în ograda casei din str. Sereda, 7 mun. Bălți.

Mai menționează că pe parcursul vieții în comun cu pârâtul, a procurat și un automobil de model „Volkswagen Passat”, n/î BLCH 267, care a fost înregistrat pe numele lui Andrei Andrusov la data de 1 iulie 2004.

Dat fiind că la procurarea apartamentului nr. 56 din str. Sereda mun. Bălți a contribuit financiar cu o sumă de bani ce constituia 30 % din costul apartamentului, restul sumei constituind 13000 lei, consideră că cota-parte a ei din apartamentul nr. 56 din str. Sereda 7 mun. Bălți, constituie 65%, iar cea a pârâtului constituie 35%.

Cât ține de partajarea apartamentului pe cote-părți, este de acord să rămână cu copilul în apartament, achitând pârâtului o sultă de bani echivalentă costului cotei părți.

Referitor la partajarea garajului, dorește ca partajarea să fie în cote-părți câte 1/2 cotă-parte fiecăruia, astfel ca garajul să-i fie atribuit pârâtului, iar acesta să-i achite echivalentul a 1/2 cotă-parte din costul garajului.

În privința partajării automobilului de model Volkswagen Passat, n/î BLCH 267, solicită să fie partajat în cote-părți egale, atribuind fiecăruia câte 1/2 cotă-parte și luând în considerație că dânsa nu deține permis de conducere, solicită ca automobilul dat să fie atribuit pârâtului, iar acesta să-i achite o sultă de bani echivalentă cu costul a 1/2 cotă parte din automobilul respectiv.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 19 - 21, art. 25 - 26 Codul familiei, art. art. 366, 370-371, 373 Codul civil.

Solicită reclamanta, partajarea în cote-părți a proprietății în devălmășie a soților, ce constă din apartamentul nr. 56 din str. Sereda, 7 mun. Bălți în felul următor:

ei să-i fie atribuit 2/3 cotă-parte din apartamentul nr. 56 din str. Sereda, 7 mun. Bălți, iar pârâtului Andrei Andrusov să-i fie atribuit 1/3 cotă-parte din apartamentul nr. 56 din str. Sereda, 7 mun. Bălți, cu atribuirea imobilului dat ei, iar dânsa să achite pârâtului Andrei Andrusov o sultă de bani echivalentă cu costul a 1/3 cotă-parte din costul apartamentului, adică 158000 lei;

partajarea în cote-părți a garajului, cu atribuirea a câte 1/2 cotă-parte fiecăruia și atribuirea garajului pârâtului Andrei Andrusov, achitându-i ei o sultă de bani echivalentă costului a 1/2 cotă-parte din garaj, adică 4250 lei;

partajarea în cote-părți a automobilului de model Volkswagen Passat, n/î BLCH 267, cu atribuirea a câte 1/2 cotă-parte fiecăruia și transmiterea automobilului dat pârâtului Andrei Andrusov, achitându-i ei o sultă de bani echivalentă costului a 1/2 cotă-parte din automobil, adică 14377 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 15 iulie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

A fost partajată averea comună în devălmășie a foștilor soți Andrei Andrusov și Ala Tcaciuc, fiind atribuit în proprietatea Alei Tcaciuc apartamentul nr. 56 din str. Sereda nr.7 mun. Bălți, nr. cadastral 0104.005.01.056, cu încasarea de la Ala Tcaciuc în beneficiul lui Andrei Andrusov a sultei bănești în mărime de 158 000 lei.

A fost atribuit în proprietatea lui Andrei Andrusov automobilul de model Volkswagen Passat, n/î BL CH 267 și a fost încasat de la Andrei Andrusov în beneficiul Alei Tcaciuc sulta bănească în mărime de 14 377 lei.

În rest, capătul de cerere privind partajarea garajului amplasat în ograda casei din str. Sereda, 7 mun. Bălți a fost respins ca neîntemeiat.

A fost încasat de la Andrei Andrusov în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 14 582, 62 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Andrei Andrusov a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, a fost admis apelul declarat de Andrei Andrusov, casată parțial hotărârea Judecătoriei Bălți din 15 iulie 2016 în partea partajării apartamentului și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost atribuit în proprietate Alei Tcaciuc și lui Andrei Andrusov apartamentul nr. 56 din str. Sereda, 7 mun. Bălți, nr. cadastral 0300104.005.01.056, a câte 1/2 cotă-parte ideală.

A fost încasat de la Andrei Andrusov în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7 972, 62 lei și de la Ala Tcaciuc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7472,62 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 27 iunie 2017, prin intermediul Oficiului poștal, Ala Tcaciuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

În opinia recurente, la partajarea averii în devălmășie, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, reținând în acest sens corect că copilul minor locuiește împreună cu ea și urmează să fie asigurat cu un trai decent, iar din acest considerent, având în vedere interesele copilului minor, urmează să beneficieze de o cotă mai mare din proprietatea în devălmășie.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 iunie 2017, fiind recepționată de către recurentă, conform avizului de recepție a scrisorii recomandate, la 23 iunie 2017 (f. d.124).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ala Tcaciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ala Tcaciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ala Tcaciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ala Tcaciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Iuliana Oprea